

Staffan var en stalledräng,
han vattnar sina fålar fem.

Och två de voro röda,
De tjänte väl sin föda.

Och två de voro vita,
De ä' varandra lika.

Den femte han är appelgrå,
Den rider Staffan själv uppå.

Och far han står vid bänken
och skiftar juleskänken.

Och mor hon står vid spisen
och skiftar julegrisen.

Och finns det piga i ert hus,
hon står upp och tänder ljus.

Jag ser på eran skorsten vit,
för eder dotter kom jag hit.

Jag ser på eder skorsten grå,
att kaffepannan hon är på.

Jag ser på edert fönster blank,
att här finns brännvin, ingen lank.

Jag står ej längre utför knut,
jag tror det tjälas i min trut.

Jag står ej längre utför vägg,
jag tror det tjälas i mitt skägg.